

HGGunnink, gehouden te Dalfsen, 15.05.2022

ZONDAG 27

Votum + zegengroet

Psalm 103:1,2,3

Gebed

Psalm 103:4,5,6,7

Lezen Handelingen 10:34-48

Tekst **ZONDAG 27**

Bediening van het Woord

Psalm 105:1,2,3,4,5,6

NGB artikel 34

Psalm 106:1

Gebed

Dienst van de offeranden

Psalm 103:8,9

Zegen

Gemeente van onze Heere, Jezus Christus,

Wat doet het je, dat je gedoopt bent? Maakt het je ook wat uit?

De meesten van ons, -en misschien wij allemaal wel-, maar in elk geval de méésten van ons, hebben geen actieve herinnering aan onze eigen doop.

Kinderen hebben misschien nog een doopkaart. Maar het is de vraag of hun ouders die hebben. Hun grootouders vast niet.

Maar het is ons later verteld: "jij bent gedoopt".

Ik ben in Dalfsen gedoopt. Het is mij verteld, dat het was door ene dominee Kroes. En wanneer precies, zegt u het maar, ik denk 13 of 20 november 1949. Maar dat is allemaal van horen zeggen.

En wat zegt mij dan mijn doop?

En wat zegt jou en u, jouw en uw doop?

Ja, dat is natuurlijk vast wel gebeurd, in de afgelopen week. Want vorige week zondag ging het ook over de doop.

Ik wou vragen: 'hoe vaak hebt u in de afgelopen week gedacht aan de doop?'

Maar dat zult u ongetwijfeld gedaan hebben.

Maar nu even eerlijk, hoe vaak hebt u in die weken daarvóór gedacht aan uw doop?

Hoe dat dan ook is, de doop heeft ons niet alleen maar íets, maar zelfs een heleboel te zeggen.

Dat heeft alles te maken met wat die doop is.

God Zelf in Zijn Woord, Die leert ons wat die doop betekent. En ook wat je er aan hebt.

In elk geval, wat je er aan kúnt hebben.

Dat begon al vorige week. ZONDAG 26. Dat ging heel positief: wat is die doop, wat is het toch GEWELDIG, zoals God nog eens een keer benadrukt, “alles wat Ik beloof, dat is ook helemaal waar!”.

“En wat Ik beloof”, zegt de HEERE, “dat is allemaal op grond van het werk van Christus”. Wat Hij deed, wat Hij doet. En dat heeft ook nog alles te maken met de Heilige Geest. Dat Hij met ons bezig wil zijn.

En dan komt ZONDAG 27. En die gaat verder, nog weer over de doop. En dan gaat het er vooral om, dat aan de ene kant wordt áfgewezen wat tegen de leer van de doop, op grond van de Schriften ingaat. En dat wordt wel zo gedaan, dat je het positieve er ook meteen kunt uithalen.

Maar het gaat om die áfwijzing.

Want niet iedereen in de tijd van de opstellers van de Catechismus, net zomin als nu iedereen, niet iedereen is overtuigd: ‘de waarheid over de doop, die halen wij vanuit de Schriften, en dat is klip en klaar. Nee, duidelijk niet.

Ik wil u aan de hand van ZONDAG 27 het Woord van God laten horen onder het thema:

God wil ons troosten, God wil ons houvast geven, met onze doop.

Die doop is 1) een teken of een afbeelding (V/A 72)

2) een zegel of een garantie (V/A 73)

3) een cadeau ook voor kinderen (V/A 74)

1) Dat snappen de kinderen allemaal wel, dat van die doop. Zoals je schoongewassen wordt, als je onder de douche gaat (vaak ben je nog niet eens zo smerig. Alleen soms, als je lekker in de modder gespeeld hebt, als je in de tuin geweest bent, dat je helemaal zwart bent), als je dan onder de douche geweest bent, word je schoongewassen.

En zó wast het doopwater, ons schoon van onze zónden.

Want als ik smerig blijf, dan wil God niet ‘samen-op’ met mij.

Dan komt er van dat ‘samen-op’, niets terecht. Dat kan dan niet. Want de heilige God kan niet samen-op met mensen die maar in de zonde willen blijven.

Maar Hij is zo goed! God wil ons schoonwassen!

Dat is natuurlijk wel meteen lastig.

Want, hoe kun je nou zonden wegwassen?

Misschien zegt mama wel eens: “hé, naar de keuken, ga jij eens even je mond spoelen, wat zeg jij een vies woord! Doe het maar met zeep!”.

Maar, als je dat dan gedaan hebt, is dan die zonde echt weg? Is die schuld van de zonde dan verdwenen?

Nee. Dat vieze woord, en die straf van God die je om die zonde verdient, die verdwijnt niet, als je je mond gaat spoelen.

Die verdwijnt zelfs niet, al zou je kopje-onder gaan.

Dus, wat is dan dat wegwassen?

En wat is dan het ‘bad van de wedergeboorte’, Titus 3:5?

Kijk, vader die kan wel heel hard gewerkt hebben, en dan komt ie thuis, en dan gaat ie onder de douche, en dan zegt ie: "ik voel me als herboren".

Maar is hij dan ook echt opnieuw geboren?

Welnee.

Dat het doopwater niet die zonden op die manier afwast, als je maar genoeg water gebruikt dat de zonde dan weg zijn, daar is het Woord van God duidelijk over.

En daarom wordt de dwaling afgewezen.

In ZONDAG 27 gaat dat in de eerste plaats tegen de leer van de Roomse kerk. En één keer tegen de leer van die mensen die geen kinderen willen dopen.

Eerst Vraag en Antwoord 72.

Echt niet! Die zonden die verdwijnen écht niet door dat wáter.

Nee, ik denk niet dat er hier iemand zit, die die gedachte had. Dat weten we wel, zo werkt het niet.

Dan zouden we vlot kunnen zeggen: "we gaan over naar Vraag en Antwoord 73, want met 72 hebben we niks meer te maken".

Maar dat doen we niet.

Want kijk nou toch nog even pósitief naar die Vraag en Antwoord.

Heb houvast aan je eigen doop.

Heb houvast als je een keer hier zíet dat er gedoopt wordt.

Op wat voor manier?

Kijk, denken aan je eigen doop, dat kan altijd.

Ik wil wel eerlijk zeggen, dat ik dat niet elke dag doe. Maar het kan wel.

En wat je speciaal kunt doen, dat is dat je op je verjaardag, of op de dag van je doop, als je weet wanneer dat was, dat je dan eens weer kunt lezen wat er in het Doopsformulier staat.

God de Vader belooft, God de Zoon belooft, God de Heilige Geest belooft.

En dat betekent dat Hij wil dat jij die Drie-Enige God van harte liefhebt, volledig vertrouwt, van Hem afhankelijk wil zijn, enzovoort.

Nog korter gezegd, die Drie-Enige God Die wil dankzij Christus' reddingswerk, jouw Vader zijn, uw God zijn.

Daar krijg je troost door. En daar krijg je houvast van.

Als je beseft, van Wie ben ik er ook alweer één?

Van HEM!

En dat is genoeg.

'Ik mag van God zijn!' Dat zegt die doop. En omdat ik van Hém mag zijn, mag ik ook van Zijn geméente wezen. Want Hij is het Hoofd, en de gemeente is Zijn lichaam.

Als je dat beseft, als je daar "ja" op zegt, terwijl je dan meteen ook erkent: 'het is de Heilige Geest die mij tot dat "ja" zeggen brengt, dat komt niet uit mijzelf', dan kun je getroost leven.

Dan denk je daarover door. Het is alléén dat lijden en sterven van Jezus Christus.

Dat betekent wat er in de Catechismus staat: 'het bloed van Jezus Christus'. Maar je mag ook zeggen: 'Zijn lijden en sterven'.

Alleen dát maakt ons helemaal schoon van onze zonden.
 Zodat we, écht waar, bij God kunnen horen!
 En alleen de Heilige Geest maakt, dat wij, écht waar, bij Hem kunnen passen!

Uiteindelijk kom je altijd weer terug bij ZONDAG 25. Over, wat zijn die sacramenten?
 Dat zijn die tekenen, die zegelen die nog eens de nadruk leggen, maar die niks anders
 doen, dan nóg een keer naar voren brengen wat het Woord van God zegt.
 Er komt niks bij, er gaat niets af natuurlijk.
 Nee, wat in het Woord staat, dat wordt in dat sacrament, noemen wij het dan, dat wordt
 in die doop gezien.
 Maar de doop die is en blijft een teken. Een teken betekent iets.

Als je een speurtocht doet, met je verjaardag of zo, dan teken je allemaal pijlen op de
 stoep. Dan begin jij, en het volgende groepje dat moet dan die pijlen volgen en dan komt
 het precies uiteindelijk waar je het ijsje krijgt. Zo'n pijl is een teken.
 Grote mensen die doen niet meer aan speurtochten, tenminste niet op die manier. Maar
 die kijken naar verkeerstekens.
 Die zeggen niet bij dat ronde bord: "o, wat is dat een mooie rode rand om het wit zeg; ja,
 dat is echt een stukje kunst, laat ik daar maar eens langs rijden".
 Nee, die zeggen van, "ho, stop, verboden!"
 Een teken, **betekent** iets.

Nou vraag ik het weer.
 Wat zegt het u, wat zegt het jou, wat zegt het mij, dat je gedoopt bent?
 Misschien zegt het je niks.
 Misschien denk je: "wat kan mij dat nou schelen, daar was ik niet bij, niet bewust
 tenminste. Dat deden mijn vader en moeder, daar heb ik geen boodschap aan".
 Dan moet je je bekeren! Want als je zo reageert, dan zeg je eigenlijk "nee" tegen God.
 Dat neemt God niet.

Dan moet je je bekeren. En leer het dan maar met de Catechismus, om van harte te
 zeggen: "die doop die zegt mij heel, heel veel! Want met die doop bepaalt God mij erbij,
 Wie Hij is voor mij, en wie ik mag zijn voor Hem".
 Dat daar die band is, van Zijn kant áltijd met Zijn liefde en Zijn genade en Zijn trouw.
 Van Zijn kant altijd! Want, eens gedoopt, altijd gedoopt.

Wat is dat van belang! Want als je die vraag stelt van, 'wat maakt het je uit of je gedoopt
 bent', dan denk ik aan catechisanten die soms depri kunnen zijn, die soms somber
 kunnen wezen, die soms het niet meer zien zitten, en dat geldt trouwens ook anderen.
 Maar je kunt je nog zo beroerd voelen, juist dan is het zo bijzonder van die doop: God
 doet álles om het goed te hébben, en goed te hóuden.
 En dan kan zo'n jongere tussen mensen zich hopeloos voelen, maar die mag altijd
 weten: daar is God in de hemel, en Die belooft óók mij heel duidelijk al die dingen die
 daar in dat Woord van Hem staan!
 Hij **belooft**. En jij en u, je krijgt houvast, en troost, als je in Hem en Zijn Woord **gelooft**!

2) Dan het tweede. **God wil ons houvast en troost geven met onze doop, die is ook**

een zegel, een garantiebewijs.

Een garantiebewijs, dat krijg je als je wat koopt wat duur is. Als het 'niks' kost dan krijg je er geen garantiebewijs bij. Nee, als het duurder is. Dan een garantiebewijs. Vaak duurt dat een jaar. En soms gaat het stuk na een jaar en een week ...

Een garantiebewijs.

Een zegel was dat vroeger. En daarom gebruikt God die bijzondere uitdrukkingen.

'Het bad van de wedergeboorte.'

'Het wegwassen van de zonden.'

Want God wil ons leren en onderwijzen. En dan weet u wel, dan moet het even heel duidelijk worden neergezet!

Als vaders en moeders hun kinderen wat willen leren, dan zeggen ze het eens een paar keer. En dan zeggen ze het nog eens een keer. En dan zeggen ze ook wel: "en zó is het! Nou weet je het wel hè? Ja! Precies, uitstekend, dat vergeet je nooit weer."

God wil ons leren.

En Hij wil dat wij luisteren én aannemen.

En dan gaat het om die woordjes 'zoals', 'zo'.

Zoals water schoonwast, dat snapt iedereen, zó Christus, zó de Heilige Geest.

Want niemand kan zien dat God de zonden vergeeft.

Dat hebt u nog nooit gezien: God vergeeft zonden.

Denkt u maar aan dat wonder van de Heere Jezus, dat die verlamde ging lopen.

Wat is makkelijker te zeggen: "ga maar aan de wandel", of te zeggen: "uw zonden zijn u vergeven"?

U bidt, jij bidt elke dag: "vergeef ons onze zonden".

En dan wil God ons onderwijzen dat Zijn antwoord op die vraag is: "ja, Mijn kind, dat doe Ik".

Dat wat onzichtbaar is, wat je niet kunt zien, dat wordt met die doop als het ware zichtbaar gemaakt. "Zie je wel, het water wast toch schoon? Dus ...".

Nou weet ik dat symbolen, tekenen, zegelen, dat sacramenten heel moeilijk kunnen zijn voor sommige mensen. De één heeft er ook veel meer mee dan de ander, is er veel ontvankelijker voor.

De één die heeft met afbeeldingen veel meer dan een ander.

Met beeldend taalgebruik.

De Bijbel is vol van beeldend taalgebruik, en sommige mensen die botsen daar keihard tegenaan. Die kunnen daar geen kant mee op. Dat is heel lastig,

Maar dat téken van het schoonwassen, dat is ook bedoeld om je zékerheid te geven.

Want wat laat die doop zien?

Dan moet je even denken aan grote mensen die worden gedoopt. Zoals in Handelingen 10.

En dat komt tegenwoordig ook nog wel voor. Iemand was moslim, die gaat in de Heere, Jezus Christus, geloven, en hij wordt gedoopt.

Iemand is een echte heiden, zeg ik dan, daar in Indonesië, die komt met het Evangelie in aanraking. De Heilige Geest werkt het geloof. En hij wordt gedoopt.

Wat betekent dan die doop? Dat is de overgang van het óude leven, zonder God, en zonder Christus, naar het níeuwe leven met: Christus is álles!

Je kunt het ook zeggen met Romeinen 6: 'wat is die doop?' Die doop is 'begraven worden'. Denk maar aan 'ondergeduwd worden' in dat water, en weer naar boven getrokken worden. Opstaan in een nieuw leven. Dat is sterven, en weer leven krijgen.

Die doop betekent dus een geweldig iets!
Iemand die als volwassene gedoopt geworden is, die kan er altijd zijn herinnering aan hebben. Die was er heel bewust bij. En die weet het, ja tóen, die overgang.

En als, -en dat geldt ook mensen die als baby gedoopt zijn, en er niks van weten-, satan probeert telkens ons te pakken te krijgen. Op wat voor manier dan ook.

Weet je wat je dan kunt doen? Dan kun je hetzelfde doen wat Luther deed. Die had daar ook heel erg mee te maken.

Op een bepaald moment was voor Luther de satan heel reëel aanwezig, heel echt aanwezig. En wat deed hij? Hij schreef met grote letters op, -dat deed ie in het Latijn- 'ik ben gedoopt!'.
Dat betekende: satan jij hebt niks over mij te zeggen, want ik ben dat oude leven uit. Ik zit in dat nieuwe leven! Ik hoor niet meer bij jóu, ik hoor bij Christus!

Die zekerheid! God Zélf, Die het tegen ons zegt: 'het is écht waar, die zonden zijn écht weggewassen! Het is absoluut zeker!' Ik ben door de Geest werkelijk een herboren mens. Gegarandeerd, volledig betrouwbaar!

Nou herhaal ik dat van net: de doop doet dus niks anders dan de waarheid van het Evangelie benadrukken.

'Mensen, grote mensen, maar kinderen óók, je kunt helemaal aan op wat God aan jou belooft!'

Ook als jezelf doodmoe bent van alweer die zonde. En nog altijd die zondigheid. En dat het weer niet goed ging vandaag. En dat het opnieuw mis was.

God kent je, bij je naam. En Hij zegt: "jij bent gedoopt, en dankzij die doop, door Christus en de Heilige Geest, heb jij altijd houvast. Doodmoe kun je zijn, maar laat je daar niet door beheersen. Kijk omhoog! Daar is Hij, jouw Koning!

Hij ziet je wel. En Hij kent je, Hij heeft Zijn Naam verbonden met jouw naam.

Dan kun je hardop zeggen, als je zo doodmoe bent: "satan, weg!"

3) Tenslotte, **God troost ons, geeft ons houvast, met onze doop. Die doop is een cadeau - óók voor kinderen.**

Praten met mensen die de kinderdoop niet willen, dat heeft meestal heel weinig zin, als je het alleen maar hebt over die doop. Dan kom je meestal geen millimeter bij mekaar. Dan heeft de één dit standpunt, en de ander zegt, "ik baseer mij op het Woord van de Heere, en ik ben gereformeerd, ik heb dit standpunt".

Wat je dan beter kunt doen, dat is, dat je het gaat hebben over het Wóórd van God.

Hoe je dat Woord leest. En over het Oude Testament. Of je dat ook helemaal het Woord van God voor nu nog vindt.

Wat mij in de tijd ooit is opgevallen bij een soort Catechismus-boekje van een baptistenkerk, was in het buitenland, dat daar eigenlijk in één van de eerste zinnen stond: wij baseren ons op Gods Woord, zoals dat geschreven staat in het **Nieuwe Testament**. En dat, dat handhaven wij volledig!

Je kon dus een heel eind met die mensen mee. Maar soms zei je: “ja, maar het Oude Testament dan, is dat niet het Woord van God?”

En dan zijn er een heleboel verschillende evangelische mensen. Het is maar net wie je te spreken krijgt. Maar het verschil zit hem in die kijk op het Woord.

‘Kind, van wie ben jij er één?’

Dan zouden kinderen kunnen zeggen: “ik ben er één van mijn vader en mijn moeder”.

En dat klopt. Maar zeg er dan achteraan: “ik ben ook, al voordat ik geboren was, ik ben ook van de Heere Christus, van God!”.

Dat spreekt de HEERE tegen grote mensen.

‘De belofte is voor jullie (en jullie, grote mensen, jullie begrijpen waar het over gaat) en voor jullie kinderen, die het misschien nog helemaal niet begrijpen, of een klein beetje begrijpen.

“Jullie”, zo hebben vader en moeder misschien al lang tegen jullie gezegd: “jullie horen bij het verbond dat God met zondige mensen is begonnen. En doorgezet heeft. En jullie horen bij Zijn gemeente”.

Meteen al!

Toen je nog maar één dag was, en eigenlijk al daarvoor.

En jullie hoeven niet eerst zelf gaan geloven. En heel goed je best te doen. En vooral geen zonden te doen.

Nee, natuurlijk moet je geen zonde doen, maar het gebeurt toch wel.

Je hoeft niet zelf eerst aan het werk. Dat je goed bent. Dat je gelovig wilt gaan leven.

Al vóórdat jullie kunnen geloven, want een baby kan niet geloven.

Al vóórdat jullie kunnen geloven, heeft God gezegd: “jij bent van Mij, Mijn kind”.

Dat komt ook bijzonder naar voren in Handelingen 10. Daar gaat het niet over de zogenaamde kinderdoop.

Ik weet niet of het u net opgevallen is. Petrus die is er nog niet aan toe eigenlijk, om dat bevel te laten klinken. Hij is bezig met zijn preek over de Heere Christus, maar hij is nog niet toe aan het punt dat hij zegt: “en in die Christus, Cornelius, en in die Christus, mensen hier in huis, moeten jullie gaan geloven, in Hem is redding!”.

Vóórdat er nog maar iemand zijn of haar geloof beleden heeft in dat huis van Cornelius, laat **God** al merken: die Cornelius, en die andere mensen, die zijn van MIJ!

Ik dwing ze, vóórdat ze dus zelf zeiden: “ja, ik geloof”.

Vóórdat er iets uit hen kwam, dwong Hij ze al tot het loven van Hem.

Dat kun je zo koppelen met die kinderen.

Kinderen kunnen ook nog niet geloven. Maar ze horen al bij God, omdat God dat zegt. Omdat God dat herhaalt.

En daarom, met Handelingen 10, zegt Petrus, en zeggen vaders en moeders, en is de gereformeerde leer: 'nu God die kinderen al bij Zich laat horen, hoe zou dan nog iemand kunnen zeggen, "ik wil niet dat ze gedoopt worden". Dat is toch onbestaanbaar?! Zeker moeten ze gedoopt!'

Wat God belooft aan grote mensen, wat die heilige God belooft aan zondige volwassenen, dat is het 'samen-op'. Maar dat belooft Hij ook aan kinderen!

Aan kinderen die later zelf moeten gaan geloven.

Maar ook aan kinderen die dat misschien helemaal nooit zullen kunnen. Omdat ze beperkingen hebben.

En God belooft het ook aan oude mensen die in een verzorgingshuis met een pop rondlopen. En die helemaal niets meer kunnen zeggen dan alleen maar, "wha, wa, wha, wa".

Zijn belofte.

Altijd. En die blijft!

En als God ons verschillend gemáákt heeft van al die andere mensen die niet in Hem geloven, dan moeten wij, voor zover ons dat mogelijk is, dan moeten wij vervolgens leren, om als gedoopten te leven.

Vaders en moeders hier, vergeet nooit die derde doopvraag. En als je wat ouder wordt, dan schaam je je vaak. Want toen heb je "ja" gezegd, je hebt daarin ook gefaald.

En dan is er voor zulke ouders ook maar één ding, dat ze zelf zeggen, "maar ik ben gedoopt", en: "door Christus en de Heilige Geest ook van die zonden schoongewassen".

En gemeenteleden, als u nooit bij een doopvont zelf staat, of gestaan hebt, hoe moeilijk kan dat zijn.

Maar u mag wel, en u moet wel denken om de kinderen van de geméénte.

Laat het gebed voor de jongeren, en voor de kinderen, door iedereen worden uitgesproken. Ook thuis.

God wil, dat wij allemaal bezig zijn. En elkaar daarbij helpen.

En dan zal ik nog een keer Luther aanhalen. Want hoe zei Luther dat?

Die zei: "je moet elke dag uit je doop kruipen".

Daar bedoelde hij mee: 'je zit helemaal in die doop, je bent gedoopt dat is helemaal zeker, maar nou moet je daar ook mee aan de gang! Laat dat telkens in je denken aanwezig zijn. En weet heel goed, hoe geweldig die beloften zijn van God!'

Kruip uit je doop, om troost en houvast te hebben, kruip uit dat geweldige cadeau! Dán, Handelingen 8, dan kunnen kinderen en grote mensen, hun weg gaan met blijdschap!

Dat was die minister van financiën uit Ethiopië, die ging zijn weg met blijdschap.

Dán ga je God loven! Net als de mensen deden bij Cornelius in huis.

Dán, Romeinen 6, dan leef je! Dan lééf je! Voor God. En met God.

AMEN